

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) โดยทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ บทความวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ของบุคคล การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Research) ดังต่อไปนี้

2.1 ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

2.2 การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพ เฉพาะในรายกรณีที่น่าสนใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งจัดทำขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล วัดค่าและหาคำตอบของการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าสามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นคำถามปลายปิด (Closed Ended Question) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย และประวัติการกระทำผิด สำหรับคำถามเกี่ยวกับ

ประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรม กำหนดคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ คือ ใช่และไม่ใช่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก			ข้อคำถามเชิงลบ		
ใช่	1	คะแนน	ใช่	0	คะแนน
ไม่ใช่	0	คะแนน	ไม่ใช่	1	คะแนน

หลังจากตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว จะแปลผลคะแนนเฉลี่ย ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

0-5 มีประสบการณ์ที่ไม่ดี

6-10 มีประสบการณ์ที่ดี

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก			ข้อคำถามเชิงลบ		
มากที่สุด	5	คะแนน	มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	4	คะแนน	มาก	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน	ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน	น้อย	4	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน	น้อยที่สุด	5	คะแนน

หลังจากตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว จะแปลผลคะแนนของค่าเฉลี่ย ออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.00-2.33 ระดับน้อย

2.34-3.67 ระดับปานกลาง

3.68-5.00 ระดับมาก

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจฯ ได้แก่ ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ การบังคับใช้กฎระเบียบ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูในเบื้องต้น

สำหรับปัจจัยด้านศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้แก่ ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อการฝึกอบรม ผลการฝึกอบรมที่มีต่อตนเอง การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรม โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก			ข้อคำถามเชิงลบ		
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน	เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน	ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน	ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

หลังจากตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว จะแปลผลคะแนนของค่าเฉลี่ย ออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.00-2.33	ไม่เห็นด้วย
2.34-3.67	ไม่แน่ใจ
3.68-5.00	เห็นด้วย

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด โดยคำถามในส่วนนี้ได้ใช้แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี (The Tennessee Self-concept Scale) ของ วิลเลียม เอช ฟิตส์ (William H. Fitts) ซึ่งแบบวัดนี้ได้ถูกแปลเป็นภาษาไทยโดยอำไพ ศิริพัฒน์ อันประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งความหมายในเชิงบวกและเชิงลบ เพื่อประเมินอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งได้นำมาทดลองใช้กับเด็กไทยซึ่งเป็นเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 89 คน เมื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยวิธีทดลองซ้ำ (Test-Retest) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Coefficient of Reliability) มีค่าระหว่าง 0.44-0.72 ซึ่งต่อมา กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล และคณะ (อ้างถึงใน กัลยาณี ใจปิ่นตา, 2532, น. 20) ได้นำมาหาค่าความเที่ยงตรงมีค่า 0.72 และค่าความเชื่อมั่นมีค่า 0.85

นอกจากนี้แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซียังถูกนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อการประเมินอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำแบบวัดนี้ไปใช้ และตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของเนื้อหา ตลอดจนการทดสอบเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ดังนี้

กึ่งเพชร ชนะชัยวิบูลวัฒน์ (2534, น. 26) ได้นำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซีไปทดสอบกับวัยรุ่นที่กระทำผิดกฎหมายที่อยู่ในสถานแรกรับเด็กและเยาวชนบ้านเมตตา ซึ่งมีอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 100 คน แล้วนำแบบวัดมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยวิธี Coefficient Alpha ของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 สำหรับอัตมโนทัศน์ด้านต่าง ๆ อยู่ระหว่าง 0.51-0.72

ปรัชญา สนิทวงศ์ชัย (2542, น. 59) ได้นำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซีไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของเนื้อหา แล้วจึงนำแบบวัดไปใช้กับกลุ่มเยาวชนกระทำผิดกฎหมายทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดขอนแก่น แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยวิธี Coefficient Alpha ของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

ผู้ศึกษาได้ดัดแปลงและคัดเลือกข้อคำถามบางข้อเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มประชากรโดยข้อคำถามที่คัดเลือกจะมีการวัดอัตมโนทัศน์ทั้งทางด้านดีและไม่ดี จำนวน 40 ข้อ เพื่อประเมินอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ 7 ด้าน ดังนี้

1. อัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย (Physical Self) คือ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะทางร่างกาย ทางเพศ สุขภาพ ความสามารถและทักษะ
2. อัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา (Moral-Ethical Self) ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความสัมพันธ์ที่มีต่อศาสนา ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดี คนไม่ดี และความพึงพอใจในศาสนาของตน
3. อัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัว (Personal Self) ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่า ความรู้สึกมั่นใจในตนเอง และประเมินค่าบุคลิกภาพของตนเอง โดยไม่รวมลักษณะทางด้านร่างกายและความสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. อัตมโนทัศน์ด้านครอบครัว (Family Self) ความรู้สึกในคุณค่าและความพอใจในฐานะของตนที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว เป็นการแสดงถึงการรับรู้ตนเองว่าใกล้ชิดหรือห่างเหินจากครอบครัว
5. อัตมโนทัศน์ด้านสังคม (Social Self) ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
6. อัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ (Identity) ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับตนเองว่าเป็นคนอย่างไร
7. อัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Self Satisfaction) ความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง

ลักษณะของแบบวัดอัตมโนทัศน์เป็นมาตราประมาณค่า (Likert Scale) โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด ส่วนใหญ่จริง จริงพอประมาณ จริงเพียงเล็กน้อย และไม่จริงเลย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก		ข้อคำถามเชิงลบ	
จริงที่สุด	5 คะแนน	จริงที่สุด	1 คะแนน
ส่วนใหญ่จริง	4 คะแนน	ส่วนใหญ่จริง	2 คะแนน
จริงพอประมาณ	3 คะแนน	จริงพอประมาณ	3 คะแนน
จริงเพียงเล็กน้อย	2 คะแนน	จริงเพียงเล็กน้อย	4 คะแนน
ไม่จริงเลย	1 คะแนน	ไม่จริงเลย	5 คะแนน

หลังจากตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว จะแปลผลคะแนนของค่าเฉลี่ย ออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.00-2.33	ระดับต่ำ
2.34-3.67	ระดับปานกลาง
3.68-5.00	ระดับสูง

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการศึกษาในครั้งนี้ มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความผลงานวิจัยต่าง ๆ รวมถึงการทบทวนเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่ออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
2. นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มารวบรวมเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการสร้างคำถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างไปปรึกษาอาจารย์และทำการแก้ไขปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและเที่ยงตรงตามเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสม
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pretest) กับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัย เพื่อหาความถูกต้องและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถามเท่ากับ 0.85 และ 0.88 ตามลำดับ

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงอีกครั้ง แล้วจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับแบบสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 6 ราย เฉพาะกรณีที่น่าสนใจ โดยผู้ศึกษามีขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือบทความผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จเสนอให้อาจารย์พิจารณา พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความครอบคลุมและอยู่ในเกณฑ์ที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลในการศึกษาต่อไปได้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา 2 กลุ่ม คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่อยู่ภายในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา และสถานแรกรับเด็กและเยาวชนบ้านปรานี อีกกลุ่มหนึ่ง คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมุทิตา บ้านกรรณา และบ้านปรานี ซึ่งประชากรทั้งสองกลุ่มนี้มีวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร จะกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Yamane ซึ่งจากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนต่อวันในความควบคุมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยประจำเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 พบว่ามีจำนวนรวมทั้งสิ้น 569 คน เมื่อนำมาคำนวณเพื่อหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 235 คน โดยมีขั้นตอนการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน ขนาดของประชากรทั้งหมด
 e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างโดยมี
 ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5

$$n = \frac{569}{1 + 569 (0.05)^2} = 234.8$$

ขั้นที่ 2 เมื่อได้จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว คือ 234.8 ซึ่งก็คือการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 235 คน จากนั้นจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคำนวณหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา และสถานแรกรับเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี ด้วยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ
 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 ที่ใช้ในการศึกษา

ศูนย์/สถานแรกรับฯ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
บ้านเมตตา	482	199
บ้านปรานี	87	36
รวม	569	235

2. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมูทิตา บ้านกรุณา และบ้านปรานี เนื่องจากผู้ศึกษาได้เจาะจงเลือกเด็กและเยาวชนเฉพาะที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย จึงมีจำนวนเด็กและเยาวชนในแต่ละศูนย์ฝึกและอบรมฯ จำนวนไม่มากนัก ด้วยเหตุนี้จึงศึกษาเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยทั้งหมด โดยมีจำนวนเด็กและเยาวชน ดังนี้

ตารางที่ 3.2
จำนวนประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียม
ความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก
และเยาวชนที่ใช้ในการศึกษา

ศูนย์ฝึกและอบรมฯ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียม ความพร้อมก่อนปล่อย (คน)
บ้านมูทิตา	13
บ้านกรุณา	62
บ้านปราณี	25
รวม	100

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำหนังสือขออนุญาตกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งอยู่ภายในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตาและสถานแรกรับเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี รวมถึงศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมูทิตา บ้านกรุณา และบ้านปราณี พร้อมส่งแบบสอบถามให้ส่วนงานวิจัยและพัฒนา สำนักพัฒนาระบบของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตรวจสอบเมื่อได้รับอนุญาตจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเด็กและเยาวชนแล้วนั้น ผู้ศึกษาจึงเริ่มติดต่อไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านมูทิตา บ้านกรุณา และบ้านปราณี เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งก่อนที่จะให้เด็กและเยาวชนตอบแบบสอบถามนั้น ผู้ศึกษาได้มีการพูดคุยทำความเข้าใจและกล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้ทำการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจำนวน 6 ราย โดยเป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ จำนวน 3 ราย และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ จำนวน 3 ราย โดยผู้ศึกษาได้ทำหนังสือขออนุญาตกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก

และเยาวชน เพื่อขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์หลังจากที่เก็บข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว และติดต่อประสานนักสังคมสงเคราะห์ของศูนย์/สถานแรกรับฯ และศูนย์ฝึกและอบรมฯ เพื่อสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล เพื่อพูดคุยและสอบถามครอบคลุมประเด็นในเรื่องที่ทำการศึกษา ตั้งแต่ข้อมูลพื้นฐาน ครอบครัวและสังคม สภาพแวดล้อมแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ และศูนย์ฝึกและอบรมฯ รวมถึงความคิดความรู้สึกที่เด็กและเยาวชนมีต่อตนเองในด้านต่าง ๆ ในการสัมภาษณ์นี้ผู้ศึกษาได้ขออนุญาตบันทึกข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้พูดคุย จากนั้นจึงนำผลการสัมภาษณ์ที่ได้มาสรุปให้ครบถ้วนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา สำหรับการนำเสนอข้อมูลในเชิงคุณภาพนั้นจะเป็นการสนับสนุนข้อมูลในเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจหาความสมบูรณ์ โดยนำมาทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมหรือโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science) สำหรับข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการจำแนกถ้อยคำหรือข้อความที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยหลักของเหตุผลและการอภิปรายข้อเท็จจริงที่ค้นพบเพื่อตอบคำถามในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชน ข้อมูลปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม ข้อมูลปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน รวมถึงอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
2. การทดสอบค่าที (T-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด 2 กลุ่ม คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ กับเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

3. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

การนำเสนอผลการศึกษา

ผู้ศึกษาจะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของปัญหา มูลเหตุจูงใจ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการนำเสนอผลการศึกษาเชิงปริมาณในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย สำหรับข้อมูลการสัมภาษณ์กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเป็นการอธิบายความในรูปแบบของการพรรณนา โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 บทนำ
- ส่วนที่ 2 การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ส่วนที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา
- ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา
- ส่วนที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ